

Nový Jeruzalém č. 8/2015

Zpravodaj pro 188. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Olešné ve čtvrtek 13. srpna 2015 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Oslavici

V pondělí 13. července přijelo a přišlo na pouť NJ do Oslavice pět autobusů, auty a pěšky asi 350 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání Mons. Josefa Sochy na pouti NJ v Oslavici:

Milí spolubratři, bratři a sestry! Když někde kážu poprvé, tak vždy varuji věřící, protože se prý při kázání mračím, vypadám moc přísně – ale umím se i usmát.

Téma, které nám Pán Bůh svěřil biblickými texty **má radostný charakter. Evangelium je obtěžkané Boží mocí, slávou a láskou Boha k člověku, která ho hodně stála. Jak začít? Tím čím žije svět, čím žije církev. Svět žije Řeckem.** Církev prožila několik velkých událostí – na Velehradě slavnost svatých Cyrila a Metoděje, také se zapojila v čele se svatým otcem Františkem do šestisetletého výročí upálení mistra Jana a my jsme uložili ostatky pana faráře Toufara v Čihošti. A teď jsem tady. Je tolik událostí, které se na nás valí a my se ptáme – **jak je máme vnímat?** Člověk hledí do tváře věcí, které jsou součástí jeho života - se zvědavostí – to je málo. Nebo jako informace, to je víc – ale nejsou jiné pohledy, na události kolem nás nebo v nás? Viditelné nebo neviditelné? **Většinou si člověk s novými věcmi neví rady. A čím toho má ve svých rukou víc, tím se stává bezmocnějším.** Přece jen se dá najít nějaká protizbraň, aby byl nad tím co prožívá. A tak hledá, to co je mu velmi blízké – **zvláště v době, kdy se chtějí všichni jen bavit. ...a tak začíná všechno ironizovat.** A to je postoj, který je dost **nebezpečný**, protože neodpovídá duchu těch událostí, které jsou součástí našeho života, ve kterých je zcela určitě **přítomen Bůh.** A my můžeme rozjímat události světa a života, tak jako to dělala Matka Páně.

U sv. Pavla jsme slyšeli první zmínku o tom co je podstatou evangelia: „**Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna narozeného ze ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali zákonu. Tak jsme byli přijati za syny.**“ A potom dál se ozývá radostný výkřik vykoupených: „**Abba, Otče!**“ Apoštol to napsal Galatským, kde založil křesťanskou obec a dozvídá se, že si tam vytváří evangelium podle jejich gusta, že se tam do čistoty a krásy Božího Slova dostává to lidské. Proto tam zasahuje a **vyzývá je k očištění a pročištění jejich pohledu,** a vyzývá také nás, **abychom neztratili smysl pro věci podstatné a nejdůležitější.** Aby pro nás bylo evangelium skutečně evangeliem. Je to jediné poselství, které prošlo vítěznými dějinami. Je to jediné slovo, které nepotřebuje žádnou perestrojku. **Nezdávejte se čistého Božího Slova, které vstupuje do hloubek našeho života a může tam zasáhnout, tak jak to člověk právě potřebuje.** Příklad lásky k Božímu slovu nám dává Matka Páně. Slyšeli jsme velmi podnětný příběh ve kterém se P. Maria ukazuje v plné síle. Ukazuje také nám, z čeho nejvíc čerpá pro svůj náročný život. Její život je předznamenán jejím „**Staň se.**“ Toto Mariino přitakání má stále novou podobu v událostech, které byly pro P. Marii náročné. Tady začíná sv. Lukáš vyprávění: „**Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky.**“ Zdálo by se, že je to věta, která nám oznamuje to, co dávno víme, je potřebné si uvědomit, že tato věta předznamenává celý úryvek a ukazuje na velikost Matky Páně a sv. Josefa a v čem byla síla jejich životů. **Věrnost tomu co chce Bůh – putovali každý rok do Jeruzaléma, jak to bylo předešláno.**

Věrnost křesťanskému stylu života. Jsem stále víc přesvědčen, že ta hlavní síla křesťanského života, to co podrželo evangelium přes totalitní éru – **byli ti, kteří byli zvláště věrní, – ale největší síla jste byli vy. Ti, kteří chodili na mši svatou, modlili se, přijímali Boží dary a také se snažili v houštích všelijakých událostí zachovat svou vlastní identitu křesťana.** Tak to totiž

říkal Benedikt XVI., když byl jako chlapec a prožíval válku, tak obdivoval věrnost nejen svých rodičů, ale docela obyčejných lidí v těch vesničkách, kterými procházela jejich rodina: „**Tak jsme přežili všechny zkoušky a napětí války, že jsme byli blízko zdroji, kterým byl Bůh sám. A ten nás pronesl úskalím té doby.**“ Myslím si, že tuto **věrnost** potřebujeme i dnes. **Víte dobře, že ten útok na křesťanský život je silný.** Že se snaží, i ze samotného lůna Církve stále leckdo pozvedat hlas a **přistříhnout si požadavky evangelia přece jen podle míry naší doby.** Myslím, že i synoda o rodině a o manželství leccos napovídá. V jakém stavu se nachází duch Církve. A tak se za to modleme a **tato setkání jsou velmi důležitá, protože jimi sílí Církev a každým takovým vaším setkáním a tím společenstvím, které má v sobě pulsaci věrnosti, tím se stává silnější váš biskup Vojtěch, tak i kterýkoli z biskupů v naší zemi, ale i ti, kteří mají rozhodovat v oblasti celosvětové církve. Uchovejte tuto věrnost.**

Jdeme dál. A zde máme to co je vlastní **Pánu Ježíši a jak umí překvapovat.** Jako obvykle přišli, ukončili sváteční dny a vracejí se domů. Je tam jakoby vsuvka – **jeho rodiče to nezpozorovali – že Ježíš zůstal v chrámě.** Je to první velká Ježíšova akce. Dvanáctiletý chlapec udělá něco, co vybočuje z tradic, které zde jsou. Proto si toho Josef s Marií nevšimli, až po určitém čase si uvědomují, že Ježíš s poutníky není. Začalo hledání, **bolestné hledání. Úzkostné hledání,** protože sv. Josef a P. Maria opravdu přijali velkou zodpovědnost – před Bohem a před svým svědomím. Hledali Ježíše a když ho našli – jakoby projemnělý výkřik P. Marie: „**Dítě, proč jsi nám to udělal.**“ Otázka, která zatíná do živého – tak nám pověz, proč jsi zůstal stranou a proč jsi udělal něco, co jsi nikdy neudělal. Ježíš se zahleděl na svou matku a sv. Josefa – byla tam přísnost a vlídnost: „**Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého otce?**“ To je první Ježíšovo slovo v evangeliu svatého Lukáše. „**Nevěděli jste, že já musím být v tom, kde jde o věc mého Otce?**“ Pán Ježíš sleduje svoje poslání a je věrný. A oni nepochopili, co jim chtěl říct. Zde je dominanta celého textu. **Maria to všechno uchovala ve svém srdci.** Srdce, kolikrát jsme o něm přemýšleli. Je to zvláštní orgán. Vzpomínám, když pan profesor chirurgie Vobořil nám vyprávěl, jak se učil poznávat tento orgán. Říkal nám: „Učil nás to pan profesor Procházka na pitevni – tak se podívejte, tohle je přechozená chřipka, toto nedolčená angína. A chtěl tak připomenout, že **naše srdce je skutečně středem našeho života.** A že se do něho wpisuje všechno. Vše co máme, co prožíváme a dá se říci, že to je místo, kde se všechno děje. To podstatné co člověk je a má. Tam by se mělo rodit vše čím chceme vyjádřit lásku k Pánu Bohu i druhým. A my dnes stojíme se zvláštní pozorností nad údělem člověka a **nad jeho srdcem a na slame se – v jakém stavu se nachází?** Víme, že člověk, který má čisté srdce, vidí Boha. „**Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.**“ A nechybí právě světu tento pohled? Není to právě proto, že to srdce, **lidské srdce** se stává rejdištěm všeho možného a není tam **Bůh ve své síle?** Že se lidské srdce stává jakousi mrtvou zónou v našem životě, kde se ani nic neděje? A Panna Maria nám ukazuje tu důležitou aktivitu, kterou by si měl každý křesťan osvojit a každý den, to co slyší, co vnímá, co se dotýká jeho života **nechat projít svým srdcem.** Bohužel ten náš západní svět nás vrhnu do víru rozumářství a tak si myslíme, že dokážeme všechno lidově řečeno „zmáknout“ schopností svého intelektu. A proto také a to je ta další skutečnost, která tzv. „zobí“ **hladinu čistého srdce** ve světě a to jsou informace. Četl jsem v jednom německém časopise, jak jeden novinář říká: „**My se uinformujeme až k smrti.**“ Místo, aby nás informace povzbuzovala, vzdělávala, tak nám spíš nahání hrůzu. A tak to kolem nás lítá a člověk se v tom nakonec nevyzná a ztrácí orientaci, stává se obětí všeho možného a ta aktivita **nechat všechno projít svým srdcem v síle své víry, to je to co naše srdce potřebuje.** A Pán Bůh nám k tomu nabízí přemýšlení mnoha věcí, ty svoje události z Písma Svatého, které jsou tak úžasné. Přečetl jsem si v jedné knížce vzpomínky starší paní: „**Já tak ráda vzpomínám na večery, kdy mně babička četla. Četla to co je neskutečné, částečně skutečné a co je opravdu skutečné. Co je neskutečné – to jsou pohádky, částečně skutečné jsou různé legendy. Skutečné – to byla Bible.**“

Nedávno jsem se zúčastnil v Hradci symposia o rodině. Zajímalo mě, jak se svět zajímá touto tematikou budoucností tohoto společenství. A tak se tam diskutovalo, filosofovalo, psychologizovalo a já nevím co všechno. A najednou tam vystoupila stará dáma, profesorka Šiklová, znáte ji z televize, taková velmi razantní. A bez nějakých servítků to studentům předkládala – „**Rodina, kdepak se to chceme naučit – no samozřejmě v rodině. Musíme**

sáhnout k ideálu rodině. Vemte si Bibli. A teď si to berte – rodiny – Abraháma, Mojžíše, Jakuba - vidíte co všechno znamená rodina. A potom tam říká – Desatero. Ty první tři požadavky jsou ke vztahu k Pánu Bohu, ale hned ten čtvrtý – jakýpak je? Cti otce svého i matku svou, abysdlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi.“ A já jsem byl velmi vděčný za to, že jsem viděl v tom sále – mohlo tam být lidí skoro tak jako vás zde – všechno **ztichlo, protože se začalo **mluvit o něčem, o čem se obvykle nemluví**. Uvědomil jsem si, jakou má Písmo Svaté sílu. A jsou to obyčejné události, které mají jednoduchost, ale přece jen mají sílu života. Umět reflektovat tyto události a nežít jen z informací, protože biblické události mají realistický základ. Jsou plné pravdy, nehýbou se jen v rovině pravdy.**

Potom další věc, kterou nám Matka Páně také ukazuje, tím, že **nechala všechno procházet srdcem** – je tak skutečnost, že neztratila – proto, že se takto **nechala vyzbrojovat Bohem samým** – neztratila smysl pro dobro, pro zlo, pro pravdu, pro lež. Mluvil jsem s jedním profesorem ekonomie, napsal knížku – zabývá se etikou: „Víte, dnes to není tak jednoduché, vyrukovat před studenty s etickými normami. Víte, kdy svět ztratil smysl pro tyto etické normy? Byly dvě světové války. Svět se vrhl do technizace, protože každý chtěl přemoci každého. A tak se to všechno vrhlo do té techniky, abychom měli větší a dokonalejší výzbroj než ti ostatní. **A tím začal svět ztrácet smysl pro pravdu, dobro, spravedlnost. Toto nám zůstává jako bolestné dědictví doby minulé.**“ Já mu oponoval: „Podívejte se, pane profesore, svět opravdu ztratil smysl pro dobro a zlo, protože **lidé už neví co je dobro a zlo.**“ – On na to: „**Lidé dobře ví, co je dobro a co je zlo, ale nevědí co s tím mají dělat.**“ A tak tu iniciativu, kterou má Bůh, tu nám On chce předávat, právě tím setkáním, které se děje v té nejniternejší sféře našeho života. A v tom je **María pro nás opravdu velkým vzorem. A potom je tady ještě další skutečnost, tou meditací ve svém srdci člověk se odvažuje podívat do budoucnosti svého života, i když ví, že všechno neprokoukne, jak by chtěl. V těch chvílích, kdy přemítá o Boží dobrotě a Boží lásce, tak najednou se rodí v tom potenciálu našich možností v člověku víc síly než si myslíme. A také máme odvahu podívat se do budoucna s větší nadějí. To je velmi důležitá skutečnost. A tak jsem vám velmi vděčný, když sem přicházíte a modlíte se, protože jak jsem řekl, **modlitbou se člověk dostává do těch nejhlubších sfér Boží moci a Boží slávy a Pán Bůh opravdu dobře slyší a chce svojí mocí rozezvučet i náš rozum i naše srdce, celý náš život, aby tam pulzovala stále přítomná síla rozhodnutí pro Boha. Ať nám v tom Panna Maria pomáhá.****

Sbírka při pouti NJ v Oslavici nestačila na zaplacení autobusů a nutné režie poutě NJ. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Lukášovi, paní Anežce a všem farníkům z Oslavice, kteří celou pout' velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Olešné, kterým je P. Mgr. Sylvester Jurczak, novokněz, kaplan v Boskovicích.

Nejen o svatém Silvestrovi se Sylwestrem Jurczakem

Dva roky působil jako jáhen v klášterské farnosti Žďár n/Sáz Mgr. Sylwester Jurczak, dnes novokněz, který je kaplanem v Boskovicích. Mluví skvěle česky, ale přízvuk někdy prozradí jeho polský původ. Jméno jeho patrona si obvykle spojujeme spíše s občanským než církevním kalendářem, a proto jsme si společně povídali o světcích, Polsku i jeho životní cestě.

Češi a Poláci mají společné duchovní kořeny a svétce. Kým je pro tvoje krajany svatý Vojtěch?

V Polsku je uctíván jako hlavní patron spolu se sv. Stanislavem a Ondřejem. Je zajímavé, že všichni patroni Polska jsou mučedníci. Svatého Vojtěcha však neumučili Poláci, ale pohanští Prusové. Vojtěch položil základy polské církve a podílel se na utváření prvních diecézí. Mnozí prvotní misionáři přicházeli do Polska z Čech.

Jako by se dnes situace obrátila... Jak jsi přišel do Čech ty?

Původním povoláním jsem zahradník, vystudoval jsem zahradnickou školu a pak jsem rok studoval informatiku. Když jsem byl malý kluk, vůbec jsem o kněžském povolání nepřemýšlel. Mám dva starší bratry a oba mají své rodiny. Moje maminka se nám vždycky snažila ukázat, jak je víra v životě důležitá – oba bratři jako malí ministrovali.

Já jsem si prožil různá období, bydleli jsme na sídlišti a společnost kamarádů moc nepomáhá víru budovat. Místo chození do kostela jsme hráli hry na počítači... Časem jsem přestal chodit do kostela, protože čas, který jsem trávil s kamarády, byl důležitější než nedělní mše svatá. To trvalo nějakou dobu, až jsme jednou po prázdninách šli s kamarády na koupaliště. Skoro nikdo se nekoupal, lidé jen chodili kolem na procházku se psy. Chtěl jsem ukázat, jaký jsem frajer, a vsadil jsem se, že skočím z nejvyššího stupně skokanského můstku.

Hned jak jsem skočil do vody, chytila mě křeč do nohy. Začal jsem cítit bolest a snažil se pomoci si rukama, ale nešlo to. Začal jsem se topit, byl jsem v šoku, kamarádi, kteří se mnou byli, začali utíkat a já už jsem neměl sílu a pomalu jsem šel pod vodu. Najednou jsem pocítil, jako by mě někdo chytil a vytáhl na břeh, jakmile jsem ucítil písek, uklidnil jsem se.

To je obrovsky silné svědectví. Je to s tebou trochu jak se svatým Pavlem...

Ano, různé věci, které se mi v životě přihodily, mi pomohly najít cestu k Bohu a rozeznat své povolání. Věřím, že Pán Bůh nás skrze různé události k něčemu zve. Zakusil jsem Boží lásku, jsem si jist, že se o mě stará a také mi zachránil život. Do cesty mi dal skvělé lidi, mezi nimi výborné kněze, kteří pro mě jsou příkladem.

Pocházím z východopolského Zámostí, města zapsaného na seznamu UNESCO, kam na počátku 16. století pozval vizionářský hejtman Jan Zamojski geniálního italského architekta Bernarda Moranda, aby přestavěl původní gotickou pevnost na renesanční město. Jako bych četl příběh žďárského kláštera...

Co má východ Polska se Žďárskem společné a v čem se liší? Polsko, je velká zem a většinou rovinka. Říká se, že na jihu je větší zbožnost lidí a také více povolání ke kněžství – je to výrazně vidět. Na severu, západě a ve velkých městech je to už jinak. Moje město ještě není na Polsko velké... Moji farnost tvoří historická katedrála a kostel na náměstí, byl tam také pravoslavný chrám a židovská synagoga. Původně to bylo obchodní město bohaté na různé kultury, kde spolu všichni dobře vycházeli. Válka všechno změnila... Dnes je to město hojně navštěvované turisty.

V Česku je všechno blízko u sebe... Byl jsem moc rád ve Žďáře, kde jsou ostatky sv. Zdislavy a kostel sv. Jana Nepomuckého, patrona kněží. S Jiřím Brtníkem jsme před dvěma lety chodili do škol s přednáškou a různými hrami o sv. Cyrilu a Metodějovi.

Který svétec je vlastně největší inspirací pro tebe?

To je těžká otázka. V různých životních etapách jsem čerpal z různých spiritualit. Když jsem ministroval, patřil jsem do společenství svatého Otce Pia. Poznávali jsme jeho dílo, chodili jsme po nemocnicích, o Vánocích zpívali koledy opuštěným lidem. Většinou to byla mládež a mladé rodiny z naší farnosti. V semináři jsem blíže poznal sv. Vincence Pallotiho, který se snažil vštěpovat laikům důležitost jejich povolání, aby nezapomínali, že i oni jsou stejně jako kněží zodpovědní za církev.

A co svatý Silvestr? V Česku je to poněkud neobvyklé jméno...

Mám s ním jeden krásný zážitek. Když jsme byli v Římě, úplně náhodou jsme v jediném dni navštívili hned dva kostely, které jsou mu zasvěcené. Tak si říkám, že v životě neexistují náhody. Těch svatých, které mám rád, je hodně a jsou mezi nimi i moderní světci, třeba Matka Tereza z Kalkaty nebo svatý Jan Pavel II., kterého jsem viděl v Polsku a na Slovensku a teď se snažím číst jeho dílo a modlit se k němu.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která bude na pouti NJ v Olešné obětována na příspěvek pro děti a mládež při pěší pouti na Velehrad? Chtěl bych, abychom pomohli lidem postiženým neštěstím v Nepálu – prostřednictvím Charity.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Nezasloužený dar toho, že jsme Kristovým knězem.

Pozvánky.

15. pěší pout' na Velehrad. Severozápadní proud (**Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst a míst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice, Ruprechtov**). Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Žďánický les, Chříby.

Předetapa začíná v neděli 16. 8. ve 14 hodin v Radešínské Svratce – pod vedením otců pallotínů a P. Pavla Habrovce. Končí na Vítochově v 19 hodin mši svatou.

Úvodní etapa: Vítochov v pondělí 17.8. ve 12 hodin - žehnání poutních křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočtení) do Olešnice.

1. etapa: V úterý 18. 8. ráno z Olešnice přes Letovice do Boskovic.

2. etapa: Ve středu 19. 8. z Boskovic přes Sloup, Senetářov do Ruprechtova.

3. etapa: Ve čtvrtek 20. 8. z Ruprechtova přes Rostěnice do c. Milonic

4. etapa: V pátek 21. 8. z Milonic, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do Boršic.

Poslední etapa: V sobotu 22. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad.

Zatím máme přihlášeno 9 pěších poutníků. Vy, kteří máte zájem se poutě zúčastnit – pěšky nebo autobusem - **je třeba se přihlásit co nejdříve!!! Proč?** Svou přihláškou dáte odpověď na mnoho věcí, které **je třeba domluvit, připravit předem.** Např. – kolik nových poutnických křížků, kolik zpěvníků, autobusů, doprovodných vozidel, obědů, noclehů, večerů, členů dopravní služby, atd.; atp. Není toho málo a předem děkuji všem, kteří pomáhají a těm, kteří jim svým včasným přihlášením službu usnadní. Přihlašujte se u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 15. pěší poutě na Velehrad - 22. 8. 2015 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 250 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u JLK.

12. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka v sobotu 12. září 2015. Začátek v 8 hodin na hrobě P. Kubíčka v Kunštátě. Zakončení mši svatou v 17 hodin u P. Marie Bolesné ve Sloupě v Mor. Krasu.

Pouť do Medugorje - 23.10.-28. 10.2015 - duchovní doprovod zajišťuje P. Jiří Janoušek. Bohatý duchovní program, přednášky, modlitby, setkání s vizionářem. Cena 2500 Kč + 30 euro ubytování, možno zajistit polopenzi. Přihlášky u Václava Šustra, tel.:777 640 961, vaclav.sustr@post.cz

12. diecézní pouť rodin – Žďár n/Sáz – 29. 8. 2015 – začátek v 9,20; mše svatá v 10 hodin, bohatý program, vše na www.crsp.cz.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2015, 2016

2015 říjen Jámy listopad Bystřé prosinec Olešnice

2016 leden Velké Meziříčí únor Měřín březen Křižanov
duben Rad. Svratka květen Bohdalov červen Bystřice
červenec Oslavice **srpen Olešná** září Pavlov
říjen listopad prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - .....

Srdečně Vás zveme na 189. pouť NJ – v úterý 15. září 2015 v 18 hodin do Radostína n/Osl – hlavní celebrant – dá-li Pán Bůh a všichni svatí – P. Ing. Mgr. Petr Koutský, farář v Horažďovicích.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2015. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz

Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách:www.rovecne.farnost.cz.